

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudkyň JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a Mgr. Jany Volkové ve věci

žalobce: **J. K.**
bytem Z. 734
K. n. B., X V. M.
zastoupený advokátem JUDr. MgA. Michalem Šalomounem, Ph.D.
sídlem Bráfova tř. 52, 674 01 Třebíč

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

za účasti: **Povodí Moravy, s.p.**
sídlem Dřevařská 11, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 11. 2017, č. j. KUZL 60866/2017, ve věci
povolení k nakládání s povrchovými vodami

takto:

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 8. 11. 2017, č. j. KUZL 60866/2017 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 18 875,20 Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám JUDr. MgA. Michala Šalomouna, Ph.D., advokáta se sídlem Bráfova tř. 52, Třebíč.

III. Osoba na řízení zúčastněná **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce podal dne 2. 1. 2017 žádost o povolení k nakládání s povrchovými vodami podle § 8 odst. 1 písm. a) bod 3 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon) (dále jen „vodní zákon“) pro provozování malé vodní elektrárny v říčním km 3,080 Rožnovské Bečvy s umístněním na pozemcích p. č. X, X a st. X v k. ú. K. n. B.
2. Městský úřad Valašské Meziříčí, odbor životního prostředí, vodoprávní úřad (dále jen „vodoprávní úřad“) usnesením ze dne 2. 8. 2017, pod č. j. MěÚVM 76934/2017 vodoprávní řízení zastavil podle § 115 odst. 1 vodního zákona a § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“) z důvodu, že žalobce neodstranil na základě výzvy ze dne 23. 1. 2017, č. j. MěÚVM 00358/2017 podstatné vady žádosti, které brání pokračování řízení, když nedoložil: 1) stanovisko správce povodí k požadovanému nakládání s vodami, včetně ověření orientační polohy místa nakládání s vodami v souřadnicích X, Y určených v souřadnicovém systému Jednotné trigonometrické sítě katastrální v návaznosti na evidenci vodních toků, 2) vyjádření příslušného správce vodního toku k požadovanému nakládání s vodami, 3) kopii povolení stavby vodního díla a 4) stanovisko Českého rybářského svazu, Územní svaz pro severní Moravu a Slezsko.
3. Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a usnesení vodoprávního úřadu potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný uvedl, že v postupu vodoprávního úřadu ani v usnesení o zastavení řízení nebyly zjištěny žádné závady a odvolání neshledal důvodným, neboť k podané žádosti nebyly doloženy potřebné doklady podle § 2 odst. 1 vyhlášky a některé z nich byly neaktuální a nepoužitelné. Není možné, aby v posuzovaném případě postupoval vodoprávní úřad jinak, když vyhláškou je předepsaná forma žádosti a doklady, které mají být k této žádosti doloženy. Vodoprávní úřad poučil žalobce ve výzvě k doplnění žádosti, v usnesení o přerušení vodoprávního řízení a ve sdělení k žádosti o pokračování v řízení o tom, že v případě neodstranění nedostatků podání, řízení zastaví. Mimo to, žalobce může podat novou žádost ve stejné věci.
4. Žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného. Namítal, že k žádosti byly připojeny doklady stanovené v § 2 vyhlášky Ministerstva zemědělství č. 432/2001 Sb., o dokladech žádosti o rozhodnutí nebo vyjádření a o náležitostech povolení, souhlasů a vyjádření vodoprávního úřadu (dále jen „vyhláška“), resp. byly na výzvu vodoprávního úřadu doplněny. Správní orgány spatřují vady předložených dokladů a stanovisek v tom, že tyto nejsou aktuální, kladná či vydaná příslušným orgánem. Takové hodnocení však překračuje rámec náležitostí, které pro podání žádosti o povolení k nakládání s povrchovými vodami stanovuje vyhláška. Nejednalo se tedy o absenci předepsaných náležitostí žádosti, která by zakládala naplnění důvodu k zastavení řízení, nýbrž správní orgány vycházely z hodnocení dokladů. Vodoprávní úřad tak zřetelně měl k dispozici dostatek podkladů, aby o žádosti rozhodl.

Úvahy správních orgánů, které by mohly být důvodem pro zamítnutí žádosti, byly nesprávně použity k odůvodnění rozhodnutí o zastavení řízení. Jelikož řízení nebylo vůbec zahájeno, neměl žalobce možnost na nezákonný postup vodoprávního úřadu reagovat a uplatňovat svá práva.

5. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce podáními ze dne 1. 2. 2017 a ze dne 7. 2. 2017 neodstranil veškeré nedostatky žádosti, chybějící podklady doplnil pouze z části. Několik let stará vyjádření nemohou být podkladem pro vydání rozhodnutí o povolení nakládání s vodami, neboť stav v území podléhá v průběhu času změnám, které ovlivňují vyjádření správce povodí, správce vodního toku i uživatele rybářského revíru. Navíc vyjádření správce vodního toku z roku 2013 bylo nesouhlasné. Kopie stavebního povolení ze dne 17. 3. 1989, zn. výst. 961/85/7-Mi a kolaudační rozhodnutí týkající se stavby trafostanice nemohou být náhradou za požadované stavební povolení Malé vodní elektrárny. Žádné správní úvahy, které by mohly vést k zamítnutí žádosti, nejsou obsaženy v napadeném rozhodnutí ani v usnesení vodoprávního úřadu. Žalovaný nesouhlasil s důkazně nepodloženým tvrzením žalobce, že by porušil zásadu zakotvenou v § 2 odst. 1 s. ř.
6. Žalobce v replice uvedl, že stanovisko správce povodí k požadovanému nakládání s vodami, stanovisko příslušného správce vodního toku a stanovisko Českého rybářského svazu doplnil podáním ze dne 7. 2. 2017 a kopii povolení stavby vodního díla podáním ze dne 1. 2. 2017. Žádný právní předpis nestanoví dobu platnosti vydání jednotlivých podkladů ani požadavek, aby stanoviska příslušných orgánů byla souhlasná.
7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
8. Podle § 2 odst. 1 vyhlášky, ve znění účinném od 6. 12. 2011, *žadatel předkládá k žádosti podle povahy druhu nakládání s vodami*
...b) rozhodnutí, stanoviska, vyjádření, souhlasy, posouzení, popřípadě jiná opatření dotčených orgánů, týkající se dané věci, pokud to po žadateli vyžadují zvláštní právní předpisy,
...d) kopii povolení stavby vodního díla a kolaudačního rozhodnutí nebo kolaudačního souhlasu, pokud požadované povolení k nakládání s vodami souvisí se stávajícím vodním dílem a v minulosti bylo vydáno jiným úřadem než vodoprávním úřadem dnes příslušným k vydání povolení k nakládání s vodami; ustanovení § 125 odst. 1 stavebního zákona není dotčeno,
...f) stanovisko správce povodí k požadovanému nakládání s vodami, včetně ověření orientační polohy místa nakládání s vodami v souřadnicích X, Y určených v souřadnicovém systému Jednotné trigonometrické sítě katastrální v návaznosti na evidenci vodních toků,
g) vyjádření příslušného správce vodního toku k požadovanému nakládání s vodami, pokud se žádost o povolení týká tohoto vodního toku,...
9. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že:
- vodoprávní úřad usnesením ze dne 23. 1. 2017, č. j. MěÚVM 00358/2017 přerušil řízení a vyzval žalobce k doplnění žádosti nejpozději do dne 1. 8. 2017 o: 1) kopii mapy KN, včetně zákresu místa pro nakládání s vodami, 2) stanovisko správce povodí k požadovanému nakládání s vodami, včetně ověření orientační polohy místa nakládání

s vodami v souřadnicích X, Y určených v souřadnicovém systému Jednotné trigonometrické sítě katastrální v návaznosti na evidenci vodních toků, 3) vyjádření příslušného správce vodního toku k požadovanému nakládání s vodami, 4) kopii povolení stavby vodního díla, jelikož požadované povolení k nakládání s vodami souvisejí se stávajícím vodním dílem a v minulosti bylo vydáno jiným úřadem než vodoprávním úřadem dnes příslušným k vydání povolení k nakládání s vodami, 5) stanovisko orgánu ochrany přírody a krajiny, 6) stanovisko Českého rybářského svazu, Územní svaz pro severní Moravu a Slezsko a 7) doložení výpočtu minimálního zůstatkového průtoku v místě nakládání s vodami;

- žalobce doplnil dne 1. a 7. 2. 2017 žádost o řadu listin a dne 15. 5. 2017 požádal o pokračování v řízení;

- vodoprávní úřad poté doručil dne 23. 5. 2017 žalobci sdělení ze dne 17. 5. 2017, č. j. MěÚVM 51699/2017, že pro pokračování v řízení je ještě třeba do 1. 8. 2017 doplnit: 1) stanovisko správce povodí k požadovanému nakládání s vodami, včetně ověření orientační polohy místa nakládání s vodami v souřadnicích X, Y určených v souřadnicovém systému Jednotné trigonometrické sítě katastrální v návaznosti na evidenci vodních toků, 2) vyjádření příslušného správce vodního toku k požadovanému nakládání s vodami, neboť doložené stanovisko Povodí Moravy s.p. ze dne 23. 9. 2013, č. j. PMO42167/2013-203/So je z roku 2013 a jedná se o stanovisko nesouhlasné, 3) kopii povolení stavby vodního díla, jelikož požadované povolení k nakládání s vodami souvisejí se stávajícím vodním dílem a v minulosti bylo vydáno jiným úřadem než vodoprávním úřadem dnes příslušným k vydání povolení k nakládání s vodami, neboť žalobce doložil kopii stavebního povolení objektu MVE, namísto požadované kopie povolení stavby vodního díla (ONV Vsetín) a 4) stanovisko Českého rybářského svazu, Územní svaz pro severní Moravu a Slezsko, neboť doložené stanovisko ze dne 20. 7. 2009, zn. 1224/09 není aktuální pro řízení vedené v roce 2017.

10. Podstatou žaloby v posuzované věci je tvrzení žalobce, že výzvě k doložení listin vyhověl a požadované listiny vodoprávnímu úřadu předložil, přičemž se jedná o listiny, které jsou uvedeny jako obligatorní podklady, které je povinen žadatel o vydání povolení k nakládání s povrchovými vodami předložit dle výše citovaného § 2 odst. 1 vyhlášky.
11. Krajský soud proto přezkoumal, zda žalobce skutečně všechny 4 listiny uvedené ve sdělení ze dne 17. 5. 2017 vodoprávnímu úřadu předložil. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce doložil vyjádření Povodí Moravy, s.p., jakožto správce povodí a současně správce významného vodního toku Rožnovská Bečva, k nakládání s vodami pro malou vodní elektrárnu ze dne 23. 9. 2013, zn. PMO42167/2013-203/So, přičemž v tomto vyjádření jsou vedeny souřadnice vtoku na MVE Y 494 933 a X 1 139749. Dále žalobce vodoprávnímu úřadu doložil vyjádření Českého rybářského svazu, Územní svaz pro severní Moravu a Slezsko k nakládání s povrchovými vodami pro využití jejich energetického potenciálu ze dne 20. 7. 2009, zn. 1224/09. Dále žalobce doložil kopii stavebního povolení, vydaného Městským národním výborem ve Valašském Meziříčí ze dne 17. 3. 1989, zn. výst/961/85-332/7-Mi, na stavbu malé vodní elektrárny na parc. č. 988/10 a 988/11 v k. ú. Krásno, a dále rozhodnutí Městského úřadu Valašské Meziříčí o změně stavby před dokončením ze dne 20. 6. 2005, zn. SŘ 3252/2004/330-Hm, konkrétně stavby stožárové trafostanice pro vodní elektrárnu, jakož i kolaudační rozhodnutí Městského úřadu Valašské Meziříčí ze dne 9. 1. 2006, č. j. SŘ/3365/2005/Hm-330, jímž bylo povoleno užívání stavby EU20MO – montážních solárních panelů, a dále kolaudační rozhodnutí téhož úřadu ze dne 18. 12.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

2009, č. j. MěÚVM 64022/2009, jímž bylo povoleno užívání stavby EU20MO – montážních solárních panelů.

12. Podle § 66 odst. 1 písm. c) s. ř. *řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstraní podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.*
13. Soudy ve správním soudnictví konstantně judikují, že podstatnou vadou žádosti je i absence důkazů (podkladů), které mají být k žádosti žadatelem doloženy. Krajský soud však konstatuje, že žalobce výzvě vodoprávního úřadu vyhověl a jím požadované listiny předložil. Vodoprávní úřad přesto řízení dle § 66 odst. 1 písm. c) s. ř. zastavil, a to s odůvodněním, že žalobcem předložené listiny nejsou dostatečně aktuální, stanovisko správce povodí je nesouhlasné a doložená kopie povolení stavebního objektu MVE není kopií povolení stavby vodního díla, ale stavebním povolením obecné stavby. Krajský soud se však ztotožňuje s žalobcem v názoru, že vodoprávním úřadem, resp. žalovaným provedené hodnocení žalobcem předložených podkladů je již jejich věcným posouzením, nikoli posouzením existence vad žádosti. Tomuto hodnocení odpovídá výrok o zamítnutí žádosti, nikoli výrok o zastavení řízení pro neodstranění podstatných vad žádosti. Podmínky zastavení řízení dle § 66 odst. 1 písm. c) s. ř. mohou být dle názoru krajského soudu naplněny pouze v případě, kdy zákonem (či podzákonným předpisem), resp. na základě zákona správním orgánem vyžadované listiny nejsou žadatelem předloženy vůbec. Zejména v případě nesouhlasného stanoviska dotčeného orgánu je žadatel v případě rozhodnutí o zamítnutí žádosti navrhopat v žalobě proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti soudní přezkum právě i takového podkladového stanoviska dotčeného správního orgánu, zatímco v případě žaloby proti rozhodnutí o zastavení řízení takovou možnost nemá, neboť soud se může zabývat pouze otázkou, zda byly podmínky pro zastavení řízení splněny, či nikoli. V případě výtky vůči zastaralosti některých podkladů (stanoviska správce povodí a stanoviska rybářského svazu) nelze rovněž než souhlasit s žalobcem, že z § 2 vyhlášky, citovaného v odst. 8 rozsudku, nevyplývá, jak maximálně staré mohou tyto podklady být, přičemž vodoprávní úřad sám v rozhodnutí o zastavení řízení neuvedl, z jakého data by tyto podklady měl žalobce předložit (aby se přístě zastavení řízení vyhnul). Ve vztahu ke stavebnímu povolení vodoprávní úřad ani žalovaný žalobci srozumitelně nevysvětlili, proč je jím předložené stavební povolení podkladem neodpovídajícím § 2 odst. 1 písm. d) vyhlášky, když se jedná o povolení stavby malé vodní elektrárny, která je bezesporu vodním dílem.
14. Krajský soud proto žalobou napadené rozhodnutí dle § 78 odst. 1 s. ř. s. pro nezákonnost zrušil a věc dle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení, v němž je žalovaný vázán právními názory vyslovenými v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
15. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že v řízení procesně úspěšný žalobce má právo vůči žalovanému na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce ve výši 18 875,20 Kč tvoří: 1) zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a 2) náklady za zastupování advokátem, stanovené dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) jako odměna za zastupování ve výši 9 300 Kč za 3 provedené úkony právní služby dle § 11 odst. 1 AT, tj. převzetí zastoupení, sepsání žaloby a účast u jednání soudu, přičemž požadovanou odměnu za repliku soud žalobci nepřiznal, neboť v replice žalobce toliko zopakoval skutečnosti uvedené v žalobě, tudíž se nejednalo o úkon účelně vynaložený. Odměna za 1 úkon právní služby ve výši 3 100 Kč byla stanovena dle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5 AT). Dále náklady zastoupení představuje náhrada hotových výdajů za provedené úkony ve výši 3 x 300 Kč dle § 13 odst. 3 AT, tj.

300 Kč za jeden úkon právní služby, dále náklady spočívající v cestovních náhradách dle vyhlášky MPSV č. 333/2018 Sb., v celkové výši 2 120 Kč (cesta na jednání konané dne 28. 3. 2019 z Třebíče do Olomouce a zpět, celkem 290 km, při průměrné spotřebě benzínu Natural 95 osobního automobilu SUBARU Forester, reg. zn. X, ve výši 9,3 l na 100 km, ceně benzínu 33,10 Kč/l a výši základní náhrady 4,10 Kč/km), náklady spočívající v náhradě za promeškaný čas ve výši 800 Kč dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (za 8 započaté půlhodiny strávených cestou na jednání a zpět); vše navýšeno a DPH z odměny a náhrad (21 % z částky 13 120 Kč, tj. 2 755,20 Kč).

16. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení žalobcům ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
17. O náhradě nákladů řízení osoby na řízení zúčastněné rozhodl soud dle § 60 odst. 5 s. ř. s., podle nějž má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu nákladů jen v souvislosti s plněním povinností uložených soudem. Soud však Povodí Moravy, s.p. v řízení žádné povinnosti neukládal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na nařízení exekuce.

Olomouc 28. března 2019

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu